

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXVIII.

November-

December 2025

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 11-12

Bilancia

So záverom roka zvykneme bilancovať a vyhodnocovať všetky oblasti nášho života. Aký rok sme prežili z pohľadu ekonomiky, politiky, športu... A samozrejme robíme si aj svoje osobné bilancie. Pýtame sa samých seba čo nám uplynulý rok priniesol, prípadne čo nám vzal. Hodnotíme čo z predsavzatí sme uviedli do reality a čo zostalo iba želaním, alebo čo sa nám podarilo a na čo by sme najradšej čím skôr zabudli.

Zhodnotiť prežitý rok sa dá rôznymi spôsobmi. Viditeľné veci, čísla, štatistiky vnímame všetci, no reflexiu potrebujú aj situácie, ktoré nikto nefotil a nikto o nich nepísal. Všetko čo sa odohrávalo v našom vnútri a prežívali sme to ešte intenzívnejšie ako čokoľvek iné. Vnútorné zhodnotenie je azda ešte dôležitejšie pre prvé kroky v novom roku. Ohliadnutie za prežitým dáva dobrú východiskovú pozíciu do oča-

kávaného.

Našu farnosť a naše spoločenstvo tvoríme všetci a to kam sa budú uberať kroky tohto spoločenstva môže ovplyvniť každý jeden z nás. Preto sa v posledných dňoch končiaceho roka môžeme pozrieť do svojho vnútra a zhodnotiť čo vidíme. Vidí náš vnútorný pohľad viac strachu alebo viac odvahy? Viac rutiny alebo viac hľadania? Sme viac ľudia, ktorí „chodia“, alebo ktorí aj dokážu niešť? Otázky môžu byť najrôznejšie. Dôležitý je však pohľad v pravde a poctivé hľadanie odpovedí. Je možné, že na niektoré otázky odpovede nenájdeme. Nech nás to neodradí od odvážneho hľadania. Prajem nám všetkým práve odvahu v prvých krokoch nového roku. Odvahu hľadať, objavovať, pýtať sa... Odvahu nachádzať, opúšťať, putovať... Odvahu zveriť sa do rúk starostlivého Boha.

Milan Cehlárik, administrátor

Memoriál Zefirína Hečka

Suchovský spevácky zbor v spolupráci s Farským úradom a Obecným úradom v Suchej nad Parnou zorganizoval v sobotu 18. októbra 7. ročník Memoriálu Zefirína Hečka. Toto podujatie sa v našej farnosti organizuje každý druhý rok na pamiatku človeka, ktorý počas svojho života viedol kultúrny život v našej obci a aj v okolitých dedinách, z ktorých deti chodili do tunajšej školy. Bol učiteľom a zástupcom riaditeľa Základnej školy v Suchej nad Parnou. Už ako študent spieval v školskom speváckom zbore, hral na husle v sláčikovom kvartete, spieval tiež v Speváckom zbore Slovenského rozhlasu v Bratislave a potom ako učiteľ v Speváckom zbore slovenských učiteľov. V roku 1955 založil v Suchej

nad Parnou detský spevácky zbor, s ktorým dosiahol vynikajúce úspechy. V roku 1972 pán Zefirín Hečko založil Spevácky zbor suchovských žien a prijatím mužov do zboru sa názov zmenil na Suchovský spevácky zbor (SSZ). Zbor si v tomto roku pripomína 53 rokov od jeho založenia a úspešnej činnosti. Pri tejto príležitosti sa konal vo farskom kostole v Suchej nad Parnou koncert za prítomnosti rodiny pána Zefirína Hečka, pána farára vdp. Milana Cehláríka, starostu obce Suchá nad Parnou pána Martina Glončáka s manželkou, poslancov obecného zastupiteľstva, pozvaných hostí zo spriatelnených zborov a mnohých divákov. Program konferovala predsedníčka SSZ Alenka Lastovičková, ktorá požiadala dôstojného pána farára Cehláríka o úvodné slová. Nasledoval samotný koncert, na ktorom ako prvý vystúpil cirkevný spevácky zbor Laudate pod vedením jeho dirigentky Alenky Marhavej. Sóla zaspievali Daniela Zsigraiová, Andrea Izakovičová a Alena Marhavá. Na klávesoch zbor sprevádzal organista kostola Jaroslav Babiš. Po vystúpení zboru Laudate A. Lastovičková prečítala pozdravný list od pána dirigenta Jána Schultza, držiteľa Ceny Fra Angelica za hudobné umenie, ktorý bol pozvaný, avšak zo zdravotných dôvodov sa nemohol zúčastniť. Po ňom nasledovalo vystúpenie Suchovského speváckeho zboru, ktorého zakladateľom a dlhoročným dirigentom bol pán Zefirín Hečko (do roku 2005). Vystúpenie zboru bolo rozdelené do dvoch častí, prvú časť programu dirigovala Alena Bara-

novičová a druhú časť Jozef Hečko. Ako sólisti sa predstavili Alena Marhavá, Jozef Hečko a Stanislav Lovás. V závere tohto vystúpenia dirigentka Alena Baranovičová odovzdala po 20 rokoch štafetu a prenechala post hlavného dirigenta Suchovského speváckeho zboru synovi pána Zefirína Hečka Jozefovi. Jozef Hečko, ktorý je členom a sólistom SSZ od roku 2012, zbor už priebežne viackrát dirigoval. Alena Baranovičová zostáva členkou zboru a v prípade potreby druhou dirigentkou. Jozefovi zaželala veľa úspechov v dirigentskej práci a veľa Božej pomoci a požehnania. Zároveň sa poďakovala všetkým, ktorí jej počas 20-ročnej dirigentskej činnosti pomáhali a podporovali ju. Zbor po-

tom zaspieval pod vedením dirigenta Jozefa Hečka pieseň Tebe pojem, ktorá bola srdcovou záležitosťou jeho otca, pána Zefirína Hečka. Následne doterajšej dirigentke poďakovala za jej činnosť predsedníčka zboru Alena Lastovičková a členovia zboru, pán starosta, pána farár a ďalší hostia a odovzdali jej kvetinové dary a novému dirigentovi zaželali veľa úspechov. V závere A. Lastovičková poďakovala všetkým, ktorí svojou prítomnosťou a potleskom podporili účinkujúcich a pozvala všetkých spevákov a pozvaných hostí na malé občerstvenie do Kultúrneho domu v Suchej nad Parnou. „Chcela by som sa aj touto cestou veľmi pekne poďakovať za výbornú spoluprácu, pomoc a podporu. Za uplynulých 20 rokov sme v zbore vyvíjali plodnú umeleckú činnosť a spolupracovala som s

mnohými ochotnými ľuďmi. Podporu a spoluprácu všetkých si veľmi vážim a ďakujem za ňu. Moja najväčšia vďaka patrí Pánu Bohu za jeho pomoc a požehnanie a Panne Márii za jej ochranu pre moju prácu dirigentky a pre celý náš zbor. Po celý čas som bola s nimi spojená v modlitbách na tento úmysel. Ďakujem mojej rodine, mojej najbližšej spolupracovníčke - predsedníčke Alenke Lastovičkovej, výboru a členom zboru, zástupcom obce pod vedením pána starostu Martina Glončáka a jeho predchodcov, poslancom obecného zastupiteľstva, Farskému úradu zastúpenému pánom farárom vdp. Milanom Cehlárikom a jeho predchodcami, zástupcom VÚC pod vedením predsedu Jozefa Visupiča a jeho predchodcu, našim divákom, sponzorom, spriatelneným zborom a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom podporovali činnosť nášho zboru a moju prácu dirigentky. Teším sa na ďalšie účinkovanie Suchovského speváckeho zboru pod vedením nového dirigenta Jozefa Hečka a prajem mu veľa úspechov a Božieho požehnania.“

Alena Baranovičová
dirigentka SSZ v období
24.09.2005 – 18.10.2025

Suchovský spevácky zbor na severe Českej republiky

Už sa stalo tradíciou, že Suchovský spevácky zbor cestuje v lete na pár dní na výlet spojený so sústredením, tak tomu bolo i tento rok. Tentokrát

sme s výborom speváckeho zboru vybrali okolie Adršpašských skál a Babičkinho údolia. Naša predsedníčka Alenka Lastovičková zohnala ubytovanie pre celý autobus členov, rodinných príslušníkov a priateľov zboru v severočeskom pohraničnom mestečku Broumov, ktoré leží na hraniciach s Poľskom. Už bolo len treba pozisťovať, čo zaujímavé sa v okolí nachádza. A veru, je tam čo pozerať. Po týždňovom ochladení a dažďoch nám v deň odchodu Pán poslal slnečné a teplé počasie, ideálne na výlet. Štvordňový zájazd v termíne 7. - 10. augusta 2025 sme začali prehliadkou renesančného zámku Častolovice, ktorý je opäť obývaný majiteľmi Sternbergovcami, no zároveň je tu v dvadsiatich miestnostiach umiestnená stála expozícia s krásnym historickým nábytkom od dôb renesancie po biedermeier. Po prehliadke a obede sme pokračovali v ceste do historického mestečka Broumov, ktorý sa stal na tri noci naším domovom. Program nového slnečného dňa začal po raňajkách presunom do Skalného mesta Adršpach – najväčšieho skalného mesta v strednej Európe. Pri vstupe nás privítala gotická brána vybudovaná v roku 1839 – vstup do Skalného

mesta. Pomenovania miestnych skál pochádzajú zväčša z 18. storočia – Starosta a starostová, Milenci, Homole cukru, Džbán, Myšia diera a iné. Po prehliadke tohto očarujúceho miesta sme sa občerstvili v hoteli Skalní mlýn. Naplnených zážitkami nás čakala prehliadka Broumovského kláštora z 13. storočia. V opátskom kostole svätého Vojtecha bola v roku 1999 nájdená unikátna kópia Turínskeho plátna z roku 1651. Nachádza sa tu tiež vzácna knižnica so 17000 zväzkami kníh. Dokonca si tu turisti môžu dopriať netradičné ubytovanie v zrekonštruovaných mníšskych celách. Prechádzkou po kláštornej záhrade sme ukončili program dňa. Večer pred hotelom na námestí sme sa započúvali do veselých skladieb živej kapely. V spoločenskej miestnosti zahrli na hudobných nástrojoch aj naši chlapci zo zboru a spoločne sme sa zabavili. Sobota bola opäť krásna slnečná a nás čakala ďalšia časť programu – Babičkinó údolie. Kto by nepoznal dvojdielny český film Babička, nakrútený podľa literárnej predlohy Boženy Němcovej. Navštívili sme zámok Ratiborice, kde bývala kňažná, prešli sme sa k mlynu, k vodopádu, tiež k domčeku, kde bývala babička u svojej dcéry s vnučkou Barunkou a ostatnými vnúchatami a zaťom. Človek si tu pripomenie celý príbeh Boženy Němcovej. Po obede v Penzióne Viktorka Alenka zorganizovala prekvapenie – ochutnávku piva v broumovskom pivovare Opát. Večer nás čakala skúška zboru a priateľské posedenie. Ani nedeľné ráno nesklamalo počasím, do okien nazeralo slnko, aby nám pripo-

menulo, že je čas zbalit' si batožinu. Raňajky nás posilnili a opäť sme sa stretli na skúške zboru, čakalo nás doprevádzanie svätej omše v Dekanskom kostole svätých Petra a Pavla v Broumove i krátky koncert po svätej omši. Svätú omšu slúžil pán dekan ThLic. Martin Lanži. V rozhovore s ním sme sa dozvedeli, že pochádza z Púchova a naša speváčka Katka Martinkovičová sa ho na to spýtala, kam chodil na strednú školu, a tak sme sa vlastne dozvedeli, že jej otec Ľudovít Lajčin ho na gymnáziu učil matematiku. Bolo to veselé a milé stretnutie. Naším posledným miestom, ktoré sme na tomto výlete navštívili, bolo pútnické miesto Zelená Hora v Žďari nad

Sázavou. Barokovo-gotický kostol sv. Jána Nepomuckého so zdobeným oltárom a vonkajšími kaplnkami, ktoré tvoria hviezdu, patria do svetového dedičstva Unesco. Toto miesto je miestom ticha, modlitby, krásy a úžasu, nedá sa len tak opísať slovami. A tu sa končil tohtoročný výlet speváckeho zboru, už len čo najdlhšie si uchovať zážitky v pamäti. Vďaka patrí Alenke Lastovičkovej, výboru speváckeho zboru, našim dirigentom,

šoférovi autobusu, že nás šťastne doviezol až domov a najväčšie vďaky patria Pánu Bohu, ktorý nám doprial krásne počasie, krásne duchovné zážitky a šťastný návrat k svojim rodinám.

Milada Krajáčová

Kalvária a kaplnka sv. Heleny na Štefanovej

Letné mesiace sú už za nami. A s nimi dni, kedy častejšie cestujeme za odychom a snažíme sa načerpať aj duchovne. Leto nám ponúka príležitosti navštíviť pútnické miesta nielen vzdialené, ale aj tie v blízkosti našich domovov. Miesta, ktoré navštevovali naši rodičia a starí rodičia, miesta kde putovali často pešo, neskôr na bicykloch, či autách... Len neďaleko našej obce – za Dolňanmi - medzi Štefanovou a Budmericami, na súkromnom pozemku pána Vincenta Heribana, vyrastá areál, v ktorom pán Heriban vybudoval kalváriu a kaplnku sv. Heleny. V roku 2022 kalváriu posvätil správca farnosti zo Štefanovej, v roku 2024 posvätili kaplnku a 23. augusta 2025 tu slúžil výročnú sv. omšu pomocný biskup Bratislavskej arcidiecézy Mons. Jozef Hal'ko. O vzniku celého projektu rozprával pán Vincent Heriban, rodák zo Štefanovej, autor a realizátor, vlastník pozemku, kde vyrastá miesto modlitby - možno budúce pútnické miesto. Myšlienku vybudovať kalváriu nosil v hlave celý svoj život. Ako dieťa často putoval spolu s rodičmi na rôzne pútnické miesta. Jedným bola aj Kaplnka

sv. Rozálie postavená na rozhraní obcí Štefanová, Dolňany a Častá. Iniciátorom bol jeho pradedo Pavol Heriban – richtár Štefanovej. Kaplnka sv. Rozálie bola posvätená 6. 9. 1885, teda v tomto roku si pripomenuli 140. výročie jej posviacky. Je zaujímavé, že o 140 rokov neskôr, pravnuke Pavla Heribana vybudoval neďaleko kalváriu a kaplnku sv. Heleny. Pán Vincent Heriban spomína, že už ako malého chlapca ho trápilo, prečo nie je aj v ich obci kalvária. Ako 17-ročný bol rozhodnutý kalváriu vybudovať, no režim takéto aktivity vtedy neumožňoval. Myšlienka postupne dozrievala a v 65. roku života, keď prišli prvé zdravotné skúšky, si dal sľub, že keď bude zdravý, kalváriu vybuduje. V roku 2020 keď začala pandémia covidu so svojimi obmedzeniami, vtedy si povedal: teraz je tá vhodná doba:

začni! A tak spolu so svojim 4 ročným vnukom Miškom začal čistiť zarastený pozemok a pripravovať ho na budovanie svojho sna. Na začiatku povedal svojmu vnukovi, ktorý sem chodil s dedkom každý deň: Miško, vidíš na kopci ten stĺp?... raz tam bude stáť kríž... a štvorročný chlapec na to: dedko, my to dokážeme a toto bude najkrajší pozemok... Dlhú dobu nik nevedel, čo tam plánuje robiť, ani jeho najbližší, ktorí mu pomáhali. Jeho zať povedal: nepýtajme sa. Keď je to zmysluplné pre otca, tak to robme... vyčistíme pozemok. V roku 2022 už osadzovali prvé kríže a 19. novembra 2022 správca farnosti Štefanová požehnal 17 krížov, ktoré sa týčia na pozemku p. Heribana. O dva roky neskôr sa naplnila aj myšlienka postaviť v areáli kaplnku sv. Heleny. Sochu vyrobil rezbár z Dekýša (pri Štiavnických Baniach) pán Ján Chovan. Túžbou pána Vincenta Heribana je dobudovať toto miesto modlitby, bezbariérový prístup na kalváriu, ďakovať Pánu Bohu za zdravie, za veľkú milosť, ktorú dostal a každý rok v auguste si pri soche sv. Heleny pripomenúť jej kresťanský život a na Veľký piatok sa tu stretnúť a pomodliť sa krížovú cestu. Pán Vincent Heriban nosil v hlave 4 myšlienky, pri zastavení sa pri kríži: myšlienku viery a nádeje, myšlienku: neuvädla už posledná kytica pri krížoch za všetko, čo tu máme?... pozdraví ešte niekto kríž, keď okolo prechádza? Tak ako to robili naši predkovia: postáli, pomodlili sa a pokračovali v ceste... a vôbec: postaví ešte niekto kríž v nasledujúcom storočí, či tisícročí?... jemu sa to

podarilo. Kiežby bolo takých ľudí čo najviac.

Helena Tajcnárová

Zvončianski seniori na výlete

Dňa 15. októbra sa seniori zo Zvončína vybrali spoznávať krásy mesta Komárno, ktoré leží na sútoku Dunaja a Váhu. Zájazd bol realizovaný pod odborným vedením riaditeľa Domu matice slovenskej v Komárne pána Jozefa Černeka v spolupráci s našim dôstojným pánom farárom Milanom Cehlárikom, ktorého Komárno bolo jedno z jeho predchádzajúcich pôsobísk. Uvítanie v meste bolo netradičné, unikátnou komárňanskou rebelovicou. Prehliadku sme začali v národnej kultúrnej pamiatke „Pevnosť“, ktorá predstavuje jedinečný fortifikačný objekt, ktorý je súčasťou najrozsiahlejšieho pevnostného systému v strednej Európe. Najstaršia časť, tzv. Stará pevnosť, bola postavená v 16. storočí a v 17. storočí bola rozšírená o tzv. Novú pevnosť. Od svojho vzniku až do roku 2003 plnila neustále vojenskú funkciu. Od tohto roku až dodnes prebieha jej rekon-

štrukcia. Po dvojhodinovej prehliadke, kde sme spoznali fascinujúce hradby a podzemné chodby tejto národnej kultúrnej pamiatky, ktorá odolala aj osmanským výpravám sme sa presunuli na zážitkový obed v autentickej atmosfére do Domu maďarskej kultúry. Poobede sme sa vybrali na potulky mestom s poznávaním jeho hodnôt, prezreli sme si Anglia Park, Dom maďarskej kultúry, Tri studne lásky, miesto upaľovania bosoriiek, Teatro kafe, múzeum Studenej vojny. Taktiež sme navštívili štvrtý najväčší kostol na Slovensku, Baziliku sv. Ondreja, kde pôsobil aj náš dôstojný pán farár. Popoludňajšie putovanie sme ukončili prehliadkou Európskeho nádvorja, ktoré symbolizuje stretnutie kultúr v jedinečnom architektonickom priestore. Na zájazde sme si okrem spoznania množstva zaujímavých historických pamiatok vypočuli aj niekoľko legiend a príbehov, ktoré nám naši sprievodcovia priblížili zaujímavou formou, s humorm ale aj s úctou k histórii. Okrem iného sme sa dozvedeli fascinujúce príbehy o putovaní sochy sv. Cyrila a Metoda či generála Štefánika. Celodenné putovanie sme ukončili náv-

števou hudobného muzikálu so živou hudbou Hotel Riviéra. Zdanlivo povrchný príbeh ošumelého hotela bol v skutočnosti príbehom vnútra našej duše. Získali sme množstvo podnetov zamyslieť sa nad svojim životom. Po namáhavom ale krásnom dni sme sa plní zážitkov vrátili opäť domov, do nášho všedného života. Za tento krásny zážitok by sme v prvom rade chceli poďakovať nášmu dôstojnému pánovi farárovi, v hlave ktorého sa zrodila prvotná myšlienka na realizáciu toho krásneho poznávacieho zázrazdu. Už teraz sa tešíme na našu spoločnú seniorskú púť do Smoleníc spojenú s návštevou Smolenického zámku.

Zita Izakovičová

sa bála a prosila mamu, aby zostala doma so mnou, že mi je zle a zomriem. Mama však povedala, že keď som doteraz na tú chorobu nezomrela, prečo práve teraz. Odišli. Zostala som sama doma so synovcom, o ktorého som sa veľmi bála. Čo by s ním bolo, ak by sa mi niečo stalo. A tak som sa modlila. Zrazu som akoby za sebou začula hlas, ktorý povedal: Neboj sa. Pozerala som sa okolo seba, vybehla na dvor, nikto tam nebol. Potom som pocítila, že som zdravá. Odrazu mi bolo tak dobre, ako mi dovtedy nikdy nebolo. Keď som išla k lekárovi s tým, že som zdravá, neveril mi. Vraj z tuberkulózy sa len tak nedá vyliečiť. Urobil rontgen a až vtedy uveril. Rontgen bol úplne čistý." Pani Sidka zažíla takých uzdravení za svoj život viac. Keď už bola dôchodkyňou, oslovil ju

Ježiško s Pannou Máriou ma uzdravili

Pani Sidónia Horváthová alebo Sidka, ako ju zvykneme volať, sa starala o náš kostol dlhých viac ako 20 rokov. Dnes, keď o pár dní oslávi 98. narodeniny si zaspomínala nielen na čas, kedy sa starala o kostol, ale aj na to, čo prežila. A nebolo toho málo. Svoje rozprávanie začala spomienkou na chorobu, ktorá jej život veľmi ovplyvnila. Bola to tuberkulóza. Choroba, na ktorú sa v tej dobe žiaľ aj zomieralo. Dlhých 15 rokov s ňou statočne bojovala. Pani Sidka povedala: „Pán Ježiško s Pannou Máriou ma uzdravili. Bolo to tak, že všetci išli na pole pracovať a ja som mala zostať sama doma s malým synovcom, ktorého som mala strážiť. Veľmi som

duchovný otec pán farár Kolpák s prosbou o upratovanie kostola, žeby pomáhala kostolníkovi. Ako sama hovorí, nedalo sa pánovi farárovi povedať nie. Odvtedy viac ako 20 rokov, každý deň, hneď ráno chodila do kostola, aby ho upratala. Niekedy upratovanie trvalo dlhšie, niekedy kratšie. Podľa liturgického obdobia menila i oltárne plachty. Pre zaujímavosť jednému človeku trvá len výmena oltárnych plachiet dve hodiny. Taktiež sa starala o kvety v kostole, pričom niekedy bývala kytica pri každej soche či oltári, ktoré v kostole máme. „Každý deň som upratala nejakú časť kostola, aby potom v sobotu som toho nemala príliš veľa. Vždy som prezrela lavice, často krát tam bol neporiadok. Raz za čas bolo potrebné ošetriť lavice diavou. V daždivom počasí sa nanosilo do kostola i blato, lístie, tak som povysávala, keď bolo treba, poumývala dlážku, koberce.“, spomína s nostalgiou pani Sidka. Celý kostol, chórus, sakristiu, všetko bolo treba prezrieť a upratať. Veľakrát sa tam našli od detičiek papieriky z čokolád, či otrusinky. Pani Sidka bola svedomitá. Sama hovorí: „Neskôr to už bolo lepšie, keď sa dalo pomáhať mi aj Ilka (pani Brímusová - pozn. redaktora), pred sviatkami sa pripojili aj ďalšie ženy, zväčša moje kamarátky.“ Keby si pani Sidka v svojich 80tych rokoch nezlomila ruku, snáď až doteraz by bola v kostole aktívnou. My jej za jej neúnavnú, každodennú, dlhoročnú prácu veľmi ďakujeme a vyprosujeme veľa zdravia.

Ivana Veľšic Izakovičová

Mesiac október – mesiac úcty k starším

Október je mesiacom, ktorý je oslavou jesene a pripomienkou úcty k všetkým starším ľuďom, ktorá by mala byť nepretržitá po celý rok, pretože oni si to zaslúžia. Aj obecny úrad pri príležitosti „Mesiaca októbra – mesiaca úcty k starším“, každoročne pripravuje podujatie na milé rozptýlenie a potešenie v podobe vystúpenia žiakov zo ZŠ a MŠ, aby svojim vystúpením, pásmom krásnych pesničiek, básničiek, tancom a hrou na hudobných nástrojoch potešili našich seniorov. V úvode im prejavili úctu svojim privítaním a milým slovom. Poďakovanie patrí všetkým učiteľkám, ktoré žiakov na vystúpenie pripravili. Svojimi pesničkami zaujala prítomných aj Jadranka, ktorá zaspievala obľúbené pesničky. Mnohí si zaspomínali aj na svoje mladé časy. Vystúpenia boli naplnené úsmevmi na tvárach mnohých. Veľká vďaka patrí starostovi obce Martinovi Glončákovi, Michaele Malej, zamestnancom obecného úradu, kuchárovi Kamilovi Micháľkovi za perfektné jedlo, pracovníckam v kuchyni, obsluhu, všetkým za prípravu stolov, prestieranie, bolo to krásne a všetkého potrebného k podujatiu na ktorom sa zúčastnil veľký počet našich starších

občanov. Aby sme nezabúdali na úctu k starším, dovoľte niekoľko slov: Majte pochopenie s našou neistou chôdzou, trasľavými rukami, uznajte, že naše uši už nezachytia každé slovo (iba to čo chcú), naša myseľ už nie je taká bystrá, prepáčte nám, keď niečo vysypeme alebo vylejeme. Všetkým našim starším občanom prajeme pevné zdravie, bystrú myseľ, úsmev na tvári, radosť zo života, aby ich ďalšie roky sprevádzala láska, úcta, pozornosť a vďačnosť nás všetkých. Ešte raz ďakujem všetkým, ktorí pripravili krásne podujatie, nám všetkým, ktorí sme sa podujatia zúčastnili.

23. októbra 2025
František Oboril

Zber gaštanov pre zvieratká

Stalo sa už pravidlom, že keď začnú dozrievať v škole a okolí kostola gaštany, chodíme ich s deťmi zbierať. Členovia poľovníckeho združenia ich naskladnia a v zime nimi prikrmujú lesné zvieratká. Pri zbere gaštanov v okolí kostola zrazu niekoľko detí podišlo k soche Panny Márie Immaculaty. Volala som ich späť, pretože som mala strach, aby nevybehli na cestu.

Bežala som k nim a to, čo som uvidela, ma zahrialo pri srdci. Deti, ktoré sa pripravujú na 1. sväté prijímanie, kľáčali pri Panne Márii so zopätými rukami a modlili sa. Nahlas. Bol to krásny hrejivý pohľad, tak som im len ticho zašepkala, aby nevybehli na cestu a zároveň sa tešila, že viera v nich je živá a má budúcnosť.

Milada K.

September až november v našej farnosti

krsty:

- * Teo Čonka, Suchá
- * Ela Voleková, Košolná
- * Gréta Ondreják, Suchá
- * Nino Nerer, Suchá
- * Barbora Cisárová, Suchá
- * Ema Hlaváčová
- * Adam Daniš
- * Nina Planeta
- * Timea Planeta
- * Elysia Wittner

sobáše:

Peter Horváth a Adriána Kondlová

pohreby:

- + Ján Greguš, Košolná
- + Helena Miklošovičová, Suchá
- + Emília Vašková, Zvončín
- + Dušan Solár, Suchá
- + Anna Čambálová, Suchá
- + Štefan Lošonský, Suchá
- + Ľudovít Habala, Zvončín
- + Gabriela Dukoňová, Suchá
- + Milan Orlický, Košolná
- + Rozália Štefáková, Zvončín

Farské oznamy

Bohoslužby na december 2025 a január 2026

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedelné farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok a piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedeľa: v Suchej 7:30 a 10:30, Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s platnos-
ťou na nedeľu)

sv. spoveď

každý deň polhodinu pred sv. omšou
(okrem nedele a sviatkov)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

V Suchej v prvú nedeľu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši.

Sviatky a významné dni december 2025 - január 2026:

25. 12. - Narodenie Pána

31. 12. - poďakovanie za uplynulý rok,
koncoročná štatistika

01. 01. - Panny Márie Bohorodičky, Nový
rok

06. 01. - Zjavenie Pána

*„Boh sa stal dieťaťom. Prišiel na svet v
chudobe a tichu, aby nám ukázal, že pravá
veľkosť nie je v moci, ale v láske, ktorá sa
daruje. Kto sa skláňa k jasliam, učí sa
zmyslu života.“*

sv. Ján Pavol II.

Úmysly Apoštolátu modlitby na december 2025

• **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa,
aby tento Jubilejný rok posilnil našu
vieru a tak nám pomohol spoznávať
vzkrieseného Krista v každodennom ži-
vote a aby nás premenil na pútnikov
kresťanskej nádeje.

• **Úmysel našich biskupov:** Aby mladí
nachádzali porozumenie u staršej gene-
rácie, ktorá ich má viesť svojim prí-
kladom k láske k Bohu i blížnemu.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok